

ת"פ 17173/02/17 - מדינת ישראל נגד חיים אמיל אסולין

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 17173-02-17 מדינת ישראל נ' אסולין

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חיים אמיל אסולין

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד עידן סטולוב
בשם הנאשם: עו"ד אסף שלם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות הבאות: **איומים**, שתי עבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק; **ניסיון תקיפה סתם**, שתי עבירות לפי סעיפים 379 ו-25 לחוק.

2. מהנימוקים שפורטו בהכרעת הדין, מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מעבירת איומים נוספת בה הואשם באישום הראשון.

על פי עובדות פרט האישום השני, יצאה ביום 27.2.2016 בסביבות השעה 16:30 ש', שכנתו של הנאשם (להלן: המתלוננת), לטיול עם כלבתה. המתלוננת הצטיידה בגז פלפל עקב חששה מהנאשם, בגין אירוע שהתרחש מוקדם יותר באותו יום, שפורט באישום הראשון, ממנו זוכה כאמור הנאשם. משהבחין בה הנאשם קרא לעברה: "חכי פה, יא שרמוטה, אני הולך לזיין אותך". הנאשם רץ לעבר המתלוננת במטרה להכותה, אולם היא הספיקה להתיז עליו גז פלפל ונסוגה לאחור.

על פי עובדות פרט האישום השלישי, בתאריך 1.3.2016, הבחין הנאשם במתלוננת מחנה את רכבה ויוצאת ממנו. בשעה שהמתלוננת שוחחה בטלפון עם בן זוגה, איים עליה הנאשם בכך שאמר לה: "זונה, שרמוטה, חולת נפש, אני אאנוס אותך, עוד פעם תוציאי את הגז פלפל". משהשיבה המתלוננת לנאשם בקללה הקשורה לאמו, שנפטרה מספר חודשים קודם לכן, התקרב אליה הנאשם, חזר על דברי האיום שאמר קודם לכן, הניף לעברה אבן, אולם הורחק על ידי חברו והשליך את האבן למקום אחר. בהמשך הפיל הנאשם את המתלוננת והטיח את ראשה בחוזקה על המדרכה, תוך

עמוד 1

שבעט בה בחלקי גוף שונים. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בפנים, נפיחויות בפנים, שפשופים שטחיים עם חתך שדימם, וחסר עור באורך של כ-1.5 ס"מ בלחי שמאל, אשר הצריך סגירת עור בניילון. נוסף על כך פרקה המתלוננת את כתפה, באופן שהצריך החזרת הכתף במניפולציה ושימוש במתלה עקב הגבלת תנועה.

ראיות לעונש וטיעוני הצדדים לעונש בתמצית

3. לזכות הנאשם העידו ארבעה עדי אופי.

מר עמנואל דרעי, שהינו מנהל גמ"ח של ריהוט ומכשירי חשמל, המכיר את הנאשם מזה כ-30 שנה ותושב השכונה בה מתגורר הנאשם, סיפר על העזרה אותה הושיט לו הנאשם בהתנדבות. לדבריו הנאשם הוא "בעל נתינה ואוהב לעזור".

מר יוסף זנו, בן דודו של הנאשם, סיפר שעל אף שלנאשם "היו בעיות" בעבר, הרי שבשנים האחרונות הוא התמתן וחזר להיות "כמו שצריך". לדבריו, הנאשם סעד את הוריו שנים רבות, ובכלל זה את אביו שהיה מרותק לכיסא גלגלים מזה כ-20 שנים ואת אמו, שהפכה אף היא ברבות השנים לסייעודית. עוד הוסיף שהנאשם שומר מצוות ושומר שבת.

מר שמעון סבג, בן דוד נוסף של הנאשם, המכיר אותו מילדות, סיפר שמאז שהנאשם חזר בתשובה "משהו השתבש" אצלו, והיו לו בעיות עם אחיו סביב נושא שמירת השבת. לדבריו, מעולם לא הרגיש כל אלימות מכיוון הנאשם, כאשר לאחר מות אמו, השתנה הנאשם בצורה "קיצונית".

מר נדב בנעזרא סיפר שהוא מעביר שיעורים בבית הכנסת, ומשם אף מכיר את הנאשם כמי שמתנהג "בצורה יפה, טובה, ... מדבר בכבוד, עונה, מתעניין", וכי עד כמה שראה אותו בבית הכנסת לעולם לא נכנס למריבות, מכבד את הזולת, עוזר ונותן יד תומכת.

4. נוסף על כך הוגשו מטעם המאשימה רישומו הפלילי של הנאשם (ת/1) ומטעם ההגנה תדפיס חשבון בבנק הדואר (נ/1) ואישור רפואי על תאונת העבודה שעבר במהלך שנת 2019 (נ/2).

5. ב"כ המאשימה הפנה למעשים החמורים בהם הורשע הנאשם, וביקש לראות בהם משום "אירוע מתגלגל" שהחל בניסיון תקיפה ואיומים, והסתיים בתקיפתה של המתלוננת בצורה שהותירה בה חבלות.

עוד הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, כאשר, לדבריו, הפגיעה בהם הינה משמעותית בשים לב לנוסח האיומים ולחבלות שנותרו על גופה של המתלוננת כתוצאה ממעשיו, וכן לנזק הנפשי שנגרם לה, כאשר בעדותה תיארה שהיא לא חזרה להתגורר באותה דירה, ולא יצאה מביתה לאחר השעה 20:00.

לדבריו, מעשי הנאשם מצדיקים הטלת עונש מחמיר, שיתרום אף למיגור נגע האלימות.

לאחר שהפנה למספר פסקי דין, ביקש לקבוע בקשר לאישום השני מתחם עונשי הנע בין מאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר, ובקשר לאישום השלישי מתחם עונשי הנע בין 8 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנאשם עצמו, הפנה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, ולעונשי המאסר הארוכים שריצה, תוך שציין שעונש המאסר האחרון של 31 חודשים הוטל עליו בשנת 2010. לדבריו, הסיכון הנשקף מהנאשם הינו סיכון משמעותי, שכן עונשי המאסר הקודמים לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות נוספות. עוד טען שבהעדר תסקיר של שירות המבחן, אין לנאשם אפיק טיפולי-שיקומי, שיכול היה להוות שיקול להקלה בעונשו. נוכח העובדה שהנאשם מעולם לא קיבל אחריות על מעשיו, ובשים לב ליתר הנסיבות שציין, ביקש למקם את עניינו של הנאשם ברף העליון של מתחמי הענישה ולהשית עליו בנוסף גם מאסר מותנה, קנס ופיצוי משמעותי למתלוננת.

6. מנגד, ביקש ב"כ הנאשם שלא להחמיר בעונשו של הנאשם בשל אי לקיחת האחריות, שכן גם לאחר מתן הכרעת הדין הוא סבור שהוא חף משפע. עוד ביקש שלא להחמיר במתחמי הענישה ובעונש שייגזר על הנאשם אך בשל העובדה שמדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד.

את מתחם העונש ההולם ביקש לקבוע בשים לב לא רק לפסיקה הנוהגת, אלא גם לנסיבות ביצוע העבירות, ובפרט נוכח חלקה של המתלוננת, אותה כינה "לא שגרתית", קביעות בית המשפט בעניינה, ובשל העובדה שהנאשם לא יזם את האירועים אלא רק הגיב לפרובוקציות שעוררה, ובכלל זה קללות שהפנתה כלפי הנאשם בקשר לאמו שנפטרה כחודש לפני כן. עוד הפנה להתנהגותה של המתלוננת בבית המשפט.

ב"כ הנאשם הצטרף לעמדת המאשימה שביקשה לקבוע מתחם עונשי אחד לכלל המעשים בהם הורשע הנאשם.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הפנה ב"כ הנאשם לדברי עדי האופי שהעידו לטובתו, לעובדה שסעד את הוריו שנים רבות ובמקביל סייע לחבר ערירי שחלה. עוד טען שמאז גירושיו של הנאשם לפני 15 שנים, הוא לא ראה את 3 בנותיו, שהן כיום בנות 19-23, ואף שבת רעב על מנת לקבל את זכויותיו כאבא.

ב"כ הנאשם הודה שעברו של הנאשם אכן מכביד, אולם ביקש להפנות לכך שהעבירה האחרונה בה הורשע התרחשה לפני כעשור, וכי העבירות בהן הורשע בתיק זה התרחשו בשנת 2016, כאשר מאז ועד היום לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

מטעם שני הצדדים הוגשה פסיקה כתמיכה לעתירתם העונשית.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה. בפתח דבריו טען שהמשטרה והפרקליטות ניסו לשקר לבית המשפט. הנאשם הזכירו שהוא משוחרר מזה 7-8 שנים וכי כמי שהיה בן זקונים, היה קשור בקשר עמוק ומיוחד עם אמו המנוחה. לדבריו, מאז שחזר בתשובה לפני 28 שנים, התשובה בערה בתוכו. עוד הוסיף, שגדל בשכונה קשה ושמגיל צעיר המשטרה לא הרפתה ממנו, "מביאים צבתות על גבי צבתות ערב ערב מחלקים לי מקבל מכות מרביץ מכות וככה גדלתי". הנאשם שיתף שהתלונן פעמים רבות במשטרת ראשון לציון על רעש, וכי במקרה הנוכחי השכנה הבהירה למתלוננת שאם הנאשם ירד למטה הוא יהרוג אותה. הנאשם הוסיף שהוא סגר את החלון ובדק מדוע לא הוזמנה משטרה.

הנאשם הוסיף שהתחתן בערך בגיל 28 וחזר בתשובה בגיל 27. לדבריו, היה אברך חכם שיושב ולומד תורה. לאחר כססוך עם הורי אשתו התגרש. הנאשם סיפר שיש לו 3 בנות לתפארת, בעלות תשובה, זאת למרות שהוא אינו נפגש

עמן, דבר שגורם לו לייסורים.

הנאשם שיתף כי הוא מרגיש נרדף על ידי המשטרה, וטען שלא נעשה צדק במשפטו. לדברי הנאשם הוא נמצא "במצב חולה מאוד, קשה ביותר עם מחלת אף", וכי בכלא לא יקבל את המענה הרפואי לו הוא זקוק. בעניין זה הוסיף שבתקופה האחרונה נפצע בכף ידו במהלך תאונת עבודה בחברה העירונית, ומאז אינו עובד. לאחר שיעבור ניתוח ופיזיותרפיה, מקווה הנאשם להתחיל חיים חדשים ולמצוא עבודה חדשה.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי המוגן, למידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, ובמדיניות הענישה הנהוגה.

9. במקרה שלפניי, פגע הנאשם בערך המוגן שעניינו שמירה על חיי אדם, שלמות גופו ובטחונו האישי של אדם והזכות לשלווה נפשית.

10. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על כך שהנאשם נקט באלימות או ניסה לנקוט באלימות כלפי המתלוננת ואיים עליה פעמיים בתוך פרק זמן של פחות משבוע.

אין חולק על כך שהאירוע הראשון בזמן (האישום הראשון ממנו זוכה אמנם הנאשם, אולם העבודות רלוונטיות בהיותן תחילתו של האירוע המתואר באישום השני), החל בעקבות התנהגותה של המתלוננת, שבשעת בוקר מוקדמת ביום שבת ערכה שיחה קולנית עם בן זוגה באופן שהפריע לשכנים. ואולם, יש לזכור שהנאשם היה זה שקילל ראשון את המתלוננת, לרבות באופן בו הזכיר את אמה של המתלוננת, ואילו היא החזירה לו קללות באותה מטבע. בכך נגעה המתלוננת בנקודה רגישה אצל הנאשם, שכן אמו נפטרה כחודש לפני כן. כמתואר באישום השני, מספר שעות לאחר מכן, פנה הנאשם למתלוננת ויזם איום חדש (לגביו הורשע) ואף רץ לעברה במטרה להכותה. ללמדנו, שבאישום זה נקט הנאשם לשון איום וניסה לתקוף את המתלוננת ללא כל התגרות נוספת מצדה. באופן דומה פעל הנאשם גם בנוגע לאירוע המתואר באישום השלישי, בו פנה למתלוננת, ובהמשך אף תקף אותה, מבלי שקדמה למעשיו התגרות מצדה.

לא ניתן לשלול את טענת הנאשם לפיה המתלוננת, שהייתה שכנה חדשה יחסית בשכונה הוותיקה, עצבנה אותו ופגעה בשלוות נפשו בכך שצעקה מתחת לחלון ביתו ביום שבת בבוקר, כאשר תמיכה לטענתו מצאתי גם במהלך המשפט, בכך שהמתלוננת נקטה במעשים שהרגיזו את שכניה, דיברה בשטחים הציבוריים בקול רם וקטפה פרחים מהגינה הציבורית. ואולם, מכאן ועד לאיומים ולאלימות בה נקט הנאשם הדרך ארוכה.

מהכרעת הדין עולה אמנם שאין מדובר בעבירות מתוכננות, אולם ביכולתו של הנאשם היה לחדול ממעשיו, בפרט באירוע השני (אישום 3), שהתרחש 5 ימים לאחר האירועים הראשון והשני, בו נקט באלימות שהובילה לחבלות רבות ומשמעותיות במתלוננת.

נוכח מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, אני קובע שמידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מצביעה על קיומה של קשת רחבה ביותר של עונשים המושתים על נאשמים המורשעים בעבירות אלימות שגרמו לחבלות ובעבירות איומים.

א. ברע"פ 4265/15 רפאל דדון נ' מדינת ישראל (22.6.2015), שהוגש מטעם המאשימה, הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים שביטוין באיומים שהופנו כלפי בעל פאב שביקש מהנאשם לעזוב את המקום ובהמשך אחז בצווארון חולצתו ודחף אותו בידיו. בפסק הדין אושר מתחם ענישה הנע בין 3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הושת עונש של 4 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסר מותנה הצטברו לכדי 5 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 8820/13 אליהו קשת נ' מדינת ישראל (12.2.2014), שהוגש מטעם ההגנה, נסב הערעור על ממצאי הכרעת הדין בלבד, לאחר שטענותיו בקשר אליהן נדחו על ידי בית המשפט המחוזי. באותו מקרה נדון עניינו של נאשם, שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בכך שכאשר שהה בביתם של אם ובנה במסגרת אמנה, איים עליהם ותקף את הבן בבעיטות ואגרופ. בערכאה הדיונית נקבע מתחם עונשי הנע בין מאסר מותנה ועד ל-12 חודשי מאסר על עבירת האלימות, ועד 8 חודשי מאסר לעבירת האיומים. באותו מקרה נגזרו על הנאשם עונשי מאסר מותנים, פיצוי וקנס, זאת לאור נסיבות חייו הקשות, הצלחותיו בחייו חרף אלו, ניתוק קשר עם המתלוננים ואופק שיקומי.

הנה כי כן, על אף אימוץ מתחמי ענישה הכוללים עונשי מאסר בפועל ברף עליון, הרי שככל שהדבר נוגע לעונש הסופי שנגזר על הנאשם, אין הנדון דומה לראיה.

ג. בת"פ (שלום ת"א) 5594-02-17 מדינת ישראל נ' ארז אלבז (05.12.2017), שהוגש אף הוא מטעם ההגנה, הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפה סתם ותקיפה חבלנית. הנאשם רכב על אופנועו והתקרב לחלון נהגת רכב במסגרת מה שמכונה "סכסוך נהגים", ירק עליה והכה בכתפה מספר פעמים באגרופו, כך שנגרמו לה שטפי דם. בית המשפט השית על הנאשם מאסר על תנאי, פיצוי ושל"צ, בהתחשב בתחושת הנאשם לפיה הוא עמד בסיכון נוכח נהיגתה של המתלוננת, תוך שקבע מתחם עונשי הנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל.

ד. בת"פ (רח') 17920-02-16 מדינת ישראל נ' זהר ימיני (01.11.2017), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם הכה את המתלוננת על רקע סכסוך על מקום ישיבה בסופר וגרם לה לנפיחות ורגישות באפה ובלחיה הימנית וכן לשינוי בצורת אפה, אשר בעטיו עברה ניתוח באפה. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזר עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, פיצוי מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות, זאת חרף המלצת שירות מבחן להימנע מהרשעה ולאחר שעבר הליך שיקומי.

ה. בת"פ (ק"ג) 26375-01-18 מדינת ישראל נ' יובל איסקוב (05.11.2018), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שנתן 3 מכות אגרופ לאדם עמו הייתה לו תאונה.

על הנאשם, שלחובתו תיק שהסתיים ללא הרשעה, נגזר עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, פיצוי, קנס, צו מבחן והתחייבות.

ו. בע"פ (מח' ב"ש) 11563-08-12 אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל (20.2.2013), נדחה ערעור של נאשמת, שהורשעה בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שהכתה אישה באמצעות אגרוף בפניה, ולאחר שהאישה נפלה, המשיכה להכותה. על הנאשמת, נעדרת עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ופיצוי.

ז. בת"פ (פ"ת) 48414-09-13 מדינת ישראל נ' פלוני (5.1.2014), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שהיכה את בת זוגו בפניה וגרם לסימן כחול בידה. הנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל, פיצוי, קנס ומאסר על תנאי.

12. מפסיקה נוספת שהוגשה מטעם ההגנה לא ללמוד גזירה שווה לעניינו, זאת בשל קיומו של שוני מהותי בנסיבות המעשים או בנסיבות העושים: ת"פ (ק"ג) 4059-01-15 מדינת ישראל נ' פלונית (19.12.2018), דן בעניינה של נאשמת בת פחות מ-19 שנים ביום ביצוע העבירה בעלת הרשעה אחת, שהוטל עליה עונש של חודשיים מאסר בעבודות שירות; בת"פ (ק"ג) 14086-10-16 מדינת ישראל נ' דמיטרי קורוסטלוב (13.9.2018), בוטלה הרשעת הנאשם לאחר שעבר הליך שיקום; בת"פ (ראשל"צ) 45212-02-18 מדינת ישראל נ' יהב שבתאי (31.12.2018), שניתן על ידי, מצאתי לקבוע מתחם עונשי בנסיבות ביצוע העבירה הנע בין של"צ לבין מספר חודשי מאסר בפועל, כאשר על הנאשם, נעדר עבר פלילי שהורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש שאיננה חמורה, הושת עונש של חודש מאסר בעבודות שירות לאחר שקיבל אחריות מצומצמת על מעשיו והביע חרטה; בת"פ (ראשל"צ) 27147-12-17 מדינת ישראל נ' פלוני (23.5.2018), קבעתי מתחם עונשי הנע בין מאסר מותנה ועד ל-18 חודשי מאסר, לנאשם שהורשע בעבירת אלימות במשפחה. על הנאשם, שניהל הליך הוכחות, הוטל עונש של 10 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסר מותנה הצטברו לכדי 18 חודשי מאסר; בת"פ (ראשל"צ) 32050-09-17 מדינת ישראל נ' פונדקי (12.9.2018), שאף הוא ניתן על ידי, נדון עניינו של שוטר שביצע את עבירת האלימות תוך מילוי תפקידו, לאחר לילה מפרך ללא שינה בו שמר על הסדר בהר מירון. לאחר שקבעתי מתחם עונשי הנע בין חודש מאסר בעבודות שירות ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, הטלתי על הנאשם, נעדר עבר פלילי, שהודה, וקיבל אחריות על מעשיו, 2 חודשי מאסר בעבודות שירות [ערעורו של הנאשם נדחה בעפ"ג (מרכז) 62524-10-18 פונדקי נ' מדינת ישראל (1.1.2019)].

13. בשים לב לאמור, אני קובע שהמתחם העונשי הכולל, בנסיבות המקרה שלפני, לאחר שנתתי דעתי לחבלות שנגרמו למתלוננת ומנגד לחלקה ולהתנהגותה בחלק הראשון של האירוע, ומבלי שהדבר ישתמע כמתן היתר לנקיטה באלימות מכל סוג שהוא במצבים מעין אלו, מצאתי לקבוע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

אבהיר, כי לולא נסיבה זו, היה מקום לקבוע מתחם עונשי גבוה יותר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

14. ב"כ הנאשם טען כל שניתן לזכות הנאשם, והציג את הנתונים הרלוונטיים לגביו באופן המשקף בצורה המדויקת

ביותר את מצב הדברים מנקודת ראותו של הנאשם.

במקרה זה חוברות יחדיו מספר נסיבות המובילות למסקנה לפיה יש למקם את עניינו של הנאשם בחלק העליון של המתחם העונשי. הנאשם כבן 55 ולחובתו עבר פלילי מכביד ביותר הכולל לא פחות מ-21 הרשעות קודמות, רובן המכריע בעבירות איומים ובעבירות אלימות כמעט מכל סוג אפשרי: פציעה כשהעברין מזוין, פציעה, תקיפת שוטר, תקיפת עובד ציבור, תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג, תקיפת קטין על ידי אחראי, שימוש בכוח כדי למנוע מעצר, תגרה והתנהגות פרועה במקום ציבורי. הנה כי כן, לאורך השנים, נוקט הנאשם באלימות כלפי כולי עלמא, בבית ומחוצה לו, בחיק המשפחה וכלפי אנשים זרים, כלפי שוטרים וכלפי אזרחים.

בגין הרשעותיו אלו הוטלו על הנאשם עונשים מגוונים, ואף ניתנו לו הזדמנויות להיטיב דרכיו. כך, הסתיים התיק הראשון מבלי שהנאשם הורשע. בהמשך הוארכו מאסרים מותנים שהיו תלויים ועומדים נגדו, הוטלו עליו צווי מבחן, ומספר גזרי דין לא כללו עונשי מאסר, חרף חומרת המעשים בגינם הורשע הנאשם. בסופו של יום, ולאחר שהנאשם המשיך לבצע עבירות אלימות ואיומים ברף חומרה עולה, הוטלו עליו עונשי מאסר, מהם ממושכים ביותר, לתקופות הנעות מ-2 ל-60 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו בסך הכול 11 עונשי מאסר, המצטברים לתקופה של לא פחות מ-163 חודשים. יש לציין שחלק מעונשי המאסר הוטלו על הנאשם לאחר שהורשע בביצוע עבירת איומים, מבלי שהתלוותה לה עבירה שעניינה אלימות פיזית.

15. נתון חשוב נוסף הוא שהנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו.

גם לאחר מתן הכרעת הדין, לא ביקש הנאשם להפנותו לשירות המבחן על מנת לבחון את האפשרות לשלבו בהליך שיקומי. יתכן שהדבר נובע מאי עמידת הנאשם בהליכי שיקום קודמים, כפי שניתן ללמוד מצווי מבחן שהופקעו לו בעבר, ויתכן שהדבר נובע מחוסר רצונו או יכולתו של הנאשם להתמודד עם בעיות האלימות מהן הוא סובל לאורך שנים ארוכות. תהא הסיבה אשר תהא, נכון להיום הנאשם אינו מטופל ואינו משוקם, ומשכך נשקפת ממנו סכנה מוחשית לציבור. תוצאות מעשיו של הנאשם בהליך הנוכחי, כמו גם ניסיון העבר עמו, מלמדים שתוצאות מעשיו, ככל שיעבור עבירת אלימות נוספת, עלולות להיות קשות.

16. לזכות הנאשם מצאתי לזקוף את העובדה שהצליח לשמור על תקופת רגיעה מביצוע עבירה פלילית כלשהי במשך 4 שנים (הרשעתו האחרונה משנת 2015 בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית אותה ביצע בשנת 2013), ומביצוע עבירת אלימות במשך 7 שנים (הרשעתו האחרונה משנת 2014 בגין עבירה אותה ביצע בשנת 2010). נוסף על כך, זקפתי לזכות הנאשם את השבחים שהרעיפו עליו קרוביו וחבריו.

עוד נתתי דעתי לעובדה שבשנת 2019 נפגע הנאשם בידו בתאונת עבודה, וכן למצבו הכלכלי.

מנגד, מצאתי שלא לתת משקל רב לחלוף הזמן מיום ביצוע העבירה ועד היום, שכן על אף שכתב האישום הוגש כשנה לאחר ביצוע העבירות, הרי שהימשכות ההליכים מקורה ברובה בנאשם, ובבקשות דחייה רבות שהוגשו מטעמו. מנגד, נתתי משקל לעובדה שבמהלך תקופה זו לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

בשים לב למכלול השיקולים כבדי המשקל לחומרה, ובהתחשב בשיקולים אותם ציינתי העומדים לזכותו, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם העונשי שנקבע.

אשר למצבו הרפואי של הנאשם, חזקה על גורמי הרפואה בשב"ס שידאגו לספק לנאשם כל טיפול רפואי לו יזדקק, כשם שהדבר נעשה לגבי כל אסיר או עצור.

סוף דבר

17. לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במתקן כליאה "ניצן", ביום 16.4.2020 עד השעה 09:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מגזר הדין.

על ב"כ הנאשם לתאם עם ענף אבחון ומיון של שב"ס את כניסתו של הנאשם למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, בטלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ב. 6 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו על עבירת אלימות או איומים.

ג. הנאשם יפצה את המתלוננת, ע"ת 1 בכתב האישום בסכום של 5,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.4.2020, ויועבר למתלוננת על פי פרטים שתעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 3 ימים.

18. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

19. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. הנאשם יפקיד את דרכונו במזכירות בית המשפט עד ליום 2.3.2020.

ניתן היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, בנוכחות הצדדים.